

556

UCHWAŁA Nr 267 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1956 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 11 grudnia 1954 r. w sprawie trybu powoływania, awansowania, przenoszenia, zwalniania i uposażenia pracowników gromadzkiej rady narodowej.

Na podstawie art. 30 ust. 2 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 849 Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1954 r. w sprawie trybu powoływania, awansowania, przenoszenia, zwalniania i uposażenia pracowników gromadzkiej ra-

dy narodowej (Monitor Polski Nr 118, poz. 1668) w tabeli objętej § 2 liczbę 450 zastępuje się liczbą 500.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Finansów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

557

UCHWAŁA Nr 268 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1956 r.

w sprawie dodatków technicznych do uposażeń pracowników legalizacyjnych terenowych organów administracji miar.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom terenowych urzędów miar, objętym art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu

pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) i wykonującym zgodnie z posiadanymi uprawnieniami czynności legalizacyjne i rzeczoznawcze, poza urzędem miar przyznaje się, w razie posiadania niżej określonych kwalifikacji, dodatek techniczny do uposażenia w wysokości nie przekraczającej następujących kwot:

Kwalifikacje	Dodatek techniczny miesięcznie
1) ukończony I i II kurs legalizatorski i co najmniej dwuletnia praktyka w urzędzie miar bądź w zakładzie wyrobu lub naprawy narzędzi mierniczych	od 200 do 400 zł
2) ukończony I kurs legalizatorski i co najmniej roczna praktyka w urzędzie miar bądź w zakładzie wyrobu lub naprawy narzędzi mierniczych	od 100 do 200 zł.

2. Zasady przyznawania dodatku technicznego w granicach określonych w ust. 1 ustali regulamin wydany przez Prezesa Głównego Urzędu Miar.

§ 2. Pracownicy pobierający dodatek określony w § 1 nie mogą pobierać dodatkowego wynagrodzenia na podstawie § 5 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych (Dz. U. Nr 68, poz. 629 z późniejszymi zmianami).

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz właściwym ministrom.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

558

UCHWAŁA Nr 263 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 2 czerwca 1956 r.

w sprawie premii produkcyjnej pracowników zatrudnionych w zakładach przedsiębiorstw wielozakładowych państwowego przemysłu terenowego materiałów budowlanych.

W celu osiągnięcia poprawy w wykonaniu zadań planowych przez państwowy przemysł terenowy materiałów budowlanych w drodze uzależnienia wypłaty premii produkcyjnej

pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach przedsiębiorstw wielozakładowych od wyników pracy tych zakładów, Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Zasady wypłaty premii za wykonanie planów produkcyjnych, określone uchwałą nr 356 Prezydium Rządu z dnia 29 maja 1954 r. o warunkach wypłaty premii za wykonanie planów produkcyjnych (Monitor Polski Nr A-62, poz. 817), obowiązujące przy premiowaniu pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjnych przedsiębiorstw, stosuje się odpowiednio przy premiowaniu pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjnych zakładów wchodzących w skład wielozakładowych przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego materiałów budowlanych za wyniki danego zakładu, niezależnie od wyników osiągniętych przez całe przedsiębiorstwo.

§ 2. Premiowanie pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjnych zakładów, zgodnie z zasadą określoną w § 1, nastąpić może pod warunkiem złożenia w obowiązującym trybie przez przedsiębiorstwo we właściwym oddziale banku finansującego — niezależnie od planu produkcji i funduszu płac przedsiębiorstwa — wycinkowych planów produkcji i funduszu płac zakładów.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów i Ministrowi Przemysłu Drobного i Rzemiosła.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

559

UCHWAŁA Nr 269 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 2 czerwca 1956 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w centralnych laboratoriach.

§ 1. 1. Wynagrodzenie zasadnicze pracowników technicznych zatrudnionych w centralnych laboratoriach ustala się w zależności od stopnia posiadanych kwalifikacji, jak następuje:

	miesięcznie złotych	
	od	do
1) posiadający ukończone studia wyższe i co najmniej 7-letnią praktykę w zakładzie produkcyjnym bądź w placówce naukowo-badawczej	1.750	2.050
2) posiadający ukończone studia wyższe i co najmniej 5-letnią praktykę w zakładzie produkcyjnym bądź w placówce naukowo-badawczej	1.500	1.750
3) posiadający ukończone studia wyższe i co najmniej 3-letnią praktykę w zakładzie produkcyjnym bądź w placówce naukowo-badawczej	1.300	1.500
4) posiadający ukończone wyższe studia	920	1.300
5) technik posiadający ukończone technikum i co najmniej 4-letnią praktykę na stanowisku technika	1.000	1.300
6) technik posiadający ukończone technikum	700	1.000
7) laborant, kreślarz posiadający ukończoną szkołę zawodową i co najmniej 4-letnią praktykę	800	1.100
8) laborant, kreślarz posiadający ukończoną szkołę zawodową	650	800

2. Posiadanie wymaganego przepisami ust. 1 stopnia kwalifikacji w zakresie wykształcenia uzasadnić można dowodem ukończenia zakładu, kursu lub studiów uznanych przez właściwe władze za równorzędne z wymienionymi w przepisach ust. 1 lub też złożenia egzaminu określonego przez właściwe władze.

3. Wynagrodzenie przewidziane w ust. 1 przysługuje pracownikom technicznym zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.

4. Pracownikom technicznym, zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy, odpowiadającym połowie etatu, przysługuje wynagrodzenie w wysokości połowy stawki wymienionej w ust. 1.

§ 2. 1. Pracownikami technicznymi w rozumieniu uchwały są pracownicy działalności podstawowej zatrudnieni w pracowniach i na stanowiskach pracy (w sekcjach) planowania badań oraz dokumentacji i informacji naukowo-technicznej, o ile posiadają kwalifikacje określone w § 1, jak również pracownicy zatrudnieni na stanowiskach pracy (w sekcjach) inwestycji i zaopatrzenia materiałowego, o ile posiadają kwalifikacje inżyniera lub technika.

2. Pracownikami administracyjnymi w rozumieniu uchwały są pracownicy zatrudnieni na stanowiskach pracy (w sekcjach) nie wymienionych w ust. 1.

§ 3. 1. Ustala się dodatki za kierownictwo określone w stosunku procentowym do wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników technicznych zajmujących następujące stanowiska:

- 1) kierownik centralnego laboratorium 30%,
- 2) zastępca kierownika centralnego laboratorium 20%,
- 3) kierownik pracowni, sekcji lub warsztatu zatrudniających co najmniej 5 pracowników 15%.

2. W wyjątkowych uzasadnionych przypadkach właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) może przyznać dodatek za kierownictwo pracownikowi kierującemu pracownią, sekcją o obsadzie mniejszej aniżeli przewidziana w ust. 1 pkt 3, jednakże co najmniej 3-osobowej.

§ 4. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) może w ramach zatwierdzonych kredytów przyznać pracownikowi technicznemu z tytułu szczególnych osiągnięć w pracy badawczej dodatek w wysokości nie przekraczającej 30% wynagrodzenia zasadniczego.

§ 5. 1. Robotnicy zatrudnieni w centralnych laboratoriach otrzymują następujące wynagrodzenie godzinowe: